

DE ENGE POORT

hjms

Geliefde broeders en zusters, velen hebben wel eens die bekende afbeelding gezien van een bergtop, waarop aan de ene kant een smal en steil weggetje naar boven kronkelt vol obstakels en langs diepe ravijnen. Op de top zie je dan een smalle poort met daarachter een groot licht. Op dat weggetje zijn maar heel weinig mensen te zien. Maar aan de andere kant van die berg zie je een heel brede en goed geplaveide weg, die heel geleidelijk naar boven loopt, zodat het geen enkele moeite kost om boven te komen. Langs de weg is er allerlei vertier te vinden en ook kan men daar vele lekkernijen kopen. Aan het einde van die weg zie je een brede poort met daarachter diepe duisternis. Deze brede weg is vol met mensen.

Dit bekende tafereel is getekend door iemand die werd geïnspireerd door een gelijkenis die de Here Jezus Christus eens gaf toen Hij nog op aarde wandelde temidden van Zijn discipelen. Matt. 7:13-14 --- *“Gaat in door de enge poort; want wijd is de poort, en breed is de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die door dezelve ingaan; Want de poort is eng, en de weg is nauw, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er, die denzelven vinden.”*

De uitleg van deze gelijkenis is vaak, dat op dat smalle, moeilijke weggetje de christenen lopen, terwijl op de gemakkelijke en brede weg de ongelovige wereldlingen lopen. Dat is natuurlijk ook zo! Maar vergeten wordt dat Jezus deze gelijkenis óók tot Zijn discipelen sprak. En dit is niet zonder betekenis. Want het is héél goed mogelijk, dat er christenen op die brede weg het verderf tegemoet lopen, terwijl zij het niet in de gaten hebben.

Broeders en zusters, waarom is de weg die tot het leven leidt, toch zo nauw en waarom is die poort zo eng en waarom zijn er maar zo weinig mensen die het leven vinden?

Omdat Jezus de WEG tot het eeuwige leven is en de weg van Jezus veel moeite, lijden en vernedering en zelfs de dood inhoudt. Jezus moest lijden en moest sterven aan het kruis. Dat deed Hij voor ons. Hebr. 5:8 zegt dat (zélfs) Jezus, de Zoon van God, gehoorzaamheid moest leren door het lijden.

En als schaduwbeeld van Zijn uiterste lijden en de volkomen scheuring van Zijn vlees, scheurde de Voorhang in de tempel volkomen door midden op het moment dat Jezus stierf (Matt. 27:51). Dit Voorhangsel vormde de afscheiding tot het Allerheiligdom in de tempel en in de historische Israëlitische Tabernakel. In dit Allerheiligdom woonde God op de Arke des Verbonds.

Door de vleesscheuring van Jezus werd de weg tot Gods troon voor ons mensen geopend.

En ook wij zullen Jezus op deze weg moeten volgen. Hij heeft de zwaarste strijd gestreden en heeft de afgesloten Voorhang open gescheurd. Dat hoeven wij niet meer te doen! Dat zouden wij ook niet eens kunnen! Maar hoe dan ook zullen wij tóch die weg moeten opgaan en door het Voorhangsel moeten gaan om de troon van God te bereiken. Dat Voorhangsel is een schaduwbeeld van ons vlees en karakter.

Daarom kost het soms best moeite om Hem te volgen. Daarom is die weg zo smal en moeilijk en daarom is die poort zo nauw. Als je collega's en je vrienden of je familieleden je bespotten, omdat je Jezus liefhebt. Als je geen zin hebt om naar de dienst te gaan, omdat je moe bent of omdat je net zulke leuke andere bezigheden hebt. Het kost moeite om je te vernederen en je scherpe woorden in te slikken, die je eigenlijk net véél liever tegen die persoon had gezegd. Het kost moeite om je veel dingen te ontzeggen zodat je Hem kunt dienen. Het kost moeite om je vervelende karaktereigenschappen prijs te geven. Laat staan om daadwerkelijk voor Hem te lijden!

In deze gelijkenis laat Jezus ons niet alleen de scherpe tegenstelling tussen christenen en ongelovigen zien. Jezus laat ons ook de tegenstelling zien tussen vurige christenen, die het smalle pad volgen, en christenen, die de brede weg volgen.

Er zijn zeker twee types van christenen, die eigenlijk op de brede weg wandelen en niet op de

smalle weg. Namelijk:

1. degenen die in feite innerlijk nog wereldlingen zijn en zich nooit ten volle hebben bekeerd (zie Matt. 7:15) en
2. degenen die nooit innerlijke gemeenschap met Jezus hebben gehad. Ook lauwe christenen die hun gemeenschap met Jezus hebben verlaten, behoren nu tot deze groep (Mark. 7:22).

Over het eerste type lezen we in Matt. 7:15 --- *“Maar wacht u van de valse profeten, dewelke in schaapsklederen tot u komen, maar van binnen zijn zij grijpende wolven.”*

In dit vers waarschuwt Jezus ons voor zogenaamde kinderen Gods, die niet op de smalle weg wandelen, maar op de brede weg. Eigenlijk zijn deze zogenaamde christenen nog wereldlingen, want binnen in hun hart zijn zij grijpende wolven. Dit zijn niet mijn woorden. Het is de kwalificatie van Jezus. Hij is het levende Woord van God en Hij noemt wereldlingen wolven. Lees Luk. 10:3 --- *“Gaaf henen; ziet, Ik zend u als lammeren in het midden der wolven”*. Jezus waarschuwt ons in het bijzonder voor hen, die doen alsof zij echte eerlijke kinderen Gods zijn. Hij waarschuwt voor die valse profeten, die van buiten net tamme schaapjes lijken en mooie, profetische woorden over het Woord van God spreken. En Jezus vergelijkt hen met roofdieren.

Matt. 7:16 --- *“Aan hun vruchten zult gij hen kennen. Leest men ook een druif van doornen, of vijgen van distelen?”*

Broeders en zusters, hoe weten wij nu of wij op de brede weg wandelen en zelf een wolf in schaapskleren zijn met alleen maar mooie woorden? Ieder christen weet dat precies van zichzelf, omdat zijn eigen geweten hem hiervan overtuigd. En als er geen innerlijke bekering in ons hart heeft plaatsgevonden, dan moeten wij onszelf eens ernstig achter de oren krabben. Namelijk, als er in ons leven geen zoete vruchten te zien zijn van liefde, vriendelijkheid, zachtmoedigheid en goedheid, maar alleen maar stekelige dorens en distels van boosheid, opvliegendheid, nijdigheid, kritiek, scherpe lasterpraat en hatelijkheid.

Laten wij onszelf toch goed onderzoeken en een strenge rechter voor onszelf zijn. En ons zonodig diep bekeren. Want ons eeuwige leven staat hier op het spel. Dat lezen wij in de volgende verzen, in Matt. 7:17-21 --- *“Alzo een ieder goede boom brengt voort goede vruchten, en een kwade boom brengt voort kwade vruchten. Een goede boom kan geen kwade vruchten voortbrengen, noch een kwade boom goede vruchten voortbrengen. Een ieder boom, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen. Zo zult gij dan dezelve aan hun vruchten kennen. Niet een iegelijk, die tot Mij zegt: Heere, Heere! zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen, maar die daar doet den wil Mijns Vaders, Die in de hemelen is.”*

Broeders en zusters, indien wij het eeuwige verderf als straf voor onze zonden willen ontlopen, dan moeten wij ons bekeren en die innerlijke, zoete vruchten voortbrengen. Wij moeten een innerlijke bekering in ons hart ondergaan en Gods wil doen. Komt u aan de voeten van Jezus, Die op het kruishout op Golgotha voor onze zonden stierf. Belijdt u uw zonden en slechte karaktereigenschappen en vraagt u Hem om vergeving en om u te helpen. Worstelt u het uit tót de overwinning. Want innerlijk, d.w.z. in onze karakters, moeten wij veranderd worden. Dán zullen wij goede en zoete, innerlijke vruchten dragen.

Matt. 7:22-23 --- *“Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere! hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam duivelen uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij, die de ongerechtigheid werkt!”*

In deze verzen lezen we over het tweede type christenen, die eigenlijk op de brede weg wandelen. Degenen die van alles doen en voor Hem werken, maar Hem nooit echt hebben gekend. Zij hebben nooit innerlijke gemeenschap met Jezus gehad, want Jezus zegt: *“Ik heb u nooit gekend!”*

Uiterlijk hebben deze christenen van alles gedaan: Zij hebben in de Naam van Jezus geprofeteerd en krachten gedaan en duivelen uitgeworpen. Maar dat zijn alleen uiterlijke dingen! En die dingen hebben zij zelfs misschien gedaan midden in de gemeente, terwijl de aanwezigheid van Jezus voelbaar was. Terwijl Jezus aanwezig was, hebben zij voor Hem gewerkt en misschien ook het Heilig Avondmaal gebruikt.

Laten we Luk. 13:24-27 eens lezen waar dit type christenen iets duidelijker wordt beschreven --- *“Strijdt om in te gaan door de enge poort; want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen; Namelijk nadat de Heer des huizes zal opgestaan zijn, en de deur zal gesloten hebben, en gij zult beginnen buiten te staan, en aan de deur te kloppen, zeggende: Heere, Heere, doe ons open! en Hij zal antwoorden en tot u zeggen: Ik ken u niet, van waar gij zijt. Alsdan zult gij beginnen te zeggen: Wij hebben in Uw tegenwoordigheid gegeten en gedronken, en Gij hebt in onze straten geleerd. En Hij zal zeggen: Ik zeg u, Ik ken u niet, van waar gij zijt; wijkt van Mij af, alle gij werkers der ongerechtigheid!”*

Daarom, geliefde broeders en zusters, wij kunnen nóg zoveel doen voor Jezus. En aan alle christelijke activiteiten meedoen! Maar als wij geen innerlijke relatie met Hem hebben, dan wandelen wij op de brede weg. Dan zegt Hij: *“Ik ken je niet!”*

Wanneer kent Jezus ons wel? Als wij Zijn eigendom zijn (Joh. 10:14) en Hem liefhebben (1 Cor. 8:3). En wie zijn het die Hem liefhebben? Dat zijn die christenen die Zijn geboden bewaren, dus gehoorzamen en doen. Lees Joh. 14:21 en 23 --- *“Die Mij geboden heeft, en dezelve bewaart, die is het, die Mij liefheeft; en die Mij liefheeft, zal van Mijn Vader geliefd worden; en Ik zal hem liefhebben, en Ik zal Mijzelf aan hem openbaren. Jezus antwoordde en zeide tot hem: Zo iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woord bewaren; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen tot hem komen, en zullen woning bij hem maken.”*

Laten we nu tot slot Matt. 7:24- 27 lezen om te zien met wie Jezus ons vergelijkt als wij Zijn Woord al dan niet gehoorzamen --- *“Een iegelijk dan, die deze Mij woorden hoort en dezelve doet, dien zal Ik vergelijken bij een voorzichtig man, die zijn huis op een steenrots gebouwd heeft; En er is slagregen nedergefallen, en de waterstromen zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid, en zijn tegen hetzelfde huis aangevallen, en het is niet gevallen, want het was op de steenrots gegrond. En een iegelijk, die deze Mij woorden hoort en dezelve niet doet, die zal bij een dwazen man vergeleken worden, die zijn huis op het zand gebouwd heeft; En de slagregen is nedergefallen, en de waterstromen zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid, en zijn tegen hetzelfde huis aangeslagen, en het is gevallen, en zijn val was groot.”*

Er is maar een goede manier waarop wij onze loop op die smalle weg kunnen volbrengen. Als wij ons geestelijk huis op de steenrots Jezus bouwen. Als je innerlijk een diepe relatie met Hem hebt. Bouw op die rots. Jezus is de rots. Bouw niet op zandgrond. Een uiterlijke godsdienst waarbij je op die brede weg wandelt, leidt tot het verderf. Als dan de beproevingen komen, dan kun je niet standhouden. Dan valt je geestelijke huis omver. Bouw alleen maar op Hem. Dan zal je geestelijk huis blijven staan. En op het eind van die smalle weg zul je het leven vinden.

Amen.